

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra spriedums (*Retten i Glostrup* (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret *Canal Digital Danmark A/S*

(Lieta C-611/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Negodīga komercprakse — Direktīva 2005/29/EK — 6. un 7. pants — Reklāma, kas attiecas uz satelītu televīzijas abonementu — Abonementa cena, kurā papildus abonementa ikmēneša maksai ir ietverta sešu mēnešu maksa par karti, kas ir vajadzīga raidījumu dekodēšanai — Sešu mēnešu fiksētā cena, kas ir noklusēta vai norādīta mazāk redzamā veidā nekā ikmēneša fiksētā cena — Maldinoša darbība — Maldinošs noklusējums — Kāda direktīvas noteikuma transponēšana tikai valsts likuma, ar kuru ir paredzēts transponēt direktīvu, sagatavošanas dokumentos, nevis pašā šī likuma tekstā

(2017/C 006/09)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Retten i Glostrup

Lietas dalībniece pamatlietā

Canal Digital Danmark A/S

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), 7. panta 1. un 3. punkts ir interpretējami tādejādi, ka, lai novērtētu, vai komercprakse ir jāuzskata par maldinošu noklusēšanu, ir jāņem vērā konteksts, kādā iekļaujas šī prakse, it īpaši minētajā komercpraksē izmantotā saziņas līdzekļa nepilnības, ierobežojumi telpā vai laikā, kas rodas šī saziņas līdzekļa dēļ, kā arī visi pasākumi, kurus tirgotājs ir veicis, lai informāciju nodotu patērētāja rīcībā ar citiem līdzekļiem, kaut arī šī prasība skaidri neizriet no attiecīgā valsts tiesiskā regulējuma teksta;
- 2) Direktīvas 2005/29 6. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka par maldinošu ir jāatzīst komercprakse, atbilstoši kurai preces cena tiek sadalīta vairākos elementos un tiek izcelts viens no tiem, ja šī prakse var, pirmkārt, radīt vidusmēra patērētājam nepareizu iespaidu, ka viņam ir piedāvāta izdevīga cena, un, otrkārt, likt viņam pieņemt lēmumu veikt darījumu, ko viņš citādi nebūtu pieņēmis, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus pamatlietā. Tomēr ierobežojumus laikā, ar ko var būt saistīti daži saziņas līdzekļi, piemēram, reklāmas paziņojumi televīzijā, nevar ņemt vērā, lai novērtētu komercprakses maldinošo raksturu saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 1. punktu;
- 3) Direktīvas 2005/29 7. pants ir interpretējams tādejādi, ka, ja tirgotājs ir izvēlējies abonementa cenu noteikt tādā veidā, ka patērētājam ir jāmaksā gan ikmēneša fiksētā maksa, gan sešu mēnešu fiksētā maksa, šī prakse ir jāuzskata par maldinošu noklusēšanu gadījumā, ja ikmēneša fiksētā cena saskaņā ar komercpraksi ir īpaši izcelta, bet sešu mēnešu fiksētā cena ir pilnībā noklusēta vai norādīta mazāk redzamā veidā, ja šāda noklusēšana liek patērētājam pieņemt lēmumu veikt darījumu, kādu tas citādi nebūtu pieņēmis, kas ir jānovērtē iesniedzējtiesai, ņemot vērā izmantotā saziņas līdzekļa nepilnības, produkta raksturu un īpašības, kā arī citus pasākumus, kurus tirgotājs faktiski ir veicis, lai patērētāja rīcībā nodotu būtisku informāciju par precī;

- 4) Direktīvas 2005/29 7. panta 4. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir ietverts izsmeļošs tās būtiskās informācijas uzskaitījums, kam ir jābūt ietvertai uzaicinājumā veikt pirkumu. Valsts tiesai ir jānoskaidro, vai attiecīgais tirgotājs ir izpildījis savu pienākumu sniegt informāciju, ņemot vērā ne tikai produkta raksturu un īpašības, bet arī saziņas līdzekli, kas ir izmantots uzaicinājumā veikt pirkumu, un papildu informāciju, ko, iespējams, ir sniedzis minētais tirgotājs. Tas, ka uzaicinājumā veikt pirkumu tirgotājs ir sniedzis visu šīs direktīvas 7. panta 4. punktā uzskaitīto informāciju, neizslēdz, ka šis uzaicinājums varētu tikt kvalificēts kā maldinoša komercprakse minētās direktīvas 6. panta 1. punkta vai 7. panta 2. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 73, 2.3.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 27. oktobra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Lieta C-613/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas kompetence — Jēdziens “Savienības tiesību norma — Direktīva 89/106/EEK — Dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšana attiecībā uz būvizstrādājumiem — Standarts, ko saskaņā ar Eiropas Komisijas pilnvarojumu ir apstiprinājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) — Standarta publicēšana Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī — Saskaņotais standarts EN 13242:2002 — Valsts standarts, ar kuru tiek transponēts standarts EN 13242:2002 — Strīds starp privātpersonām par līgumsaistībām — Metode izstrādājuma (ne)atbilstības valsts standartam, ar kuru tiek transponēts saskaņotais standarts, konstatēšanai — Izstrādājuma (ne)atbilstības šim standartam konstatēšanas datums — Direktīva 98/34/EK — Informācijas sniegšanas kārtība tehnisko standartu un noteikumu jomā — Piemērošanas joma

(2017/C 006/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāja: James Elliott Construction Limited

Atbildētājs: Irish Asphalt Limited

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 267. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Savienības Tiesa ir kompetenta prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā interpretēt saskaņoto standartu 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem, kas grozīta ar Padomes 1993. gada 22. jūlija Direktīvu 93/68/EEK, 4. panta 1. punkta izpratnē, uz kuru Eiropas Komisija ir publicējusi atsaucis Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā;
- 2) saskaņotais standarts EN 13242:2002 “Minerālmateriāli nesaistītajiem un hidrauliski saistītajiem maisījumiem būvniecībai un ceļu konstrukcijām” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav saistošs valsts tiesai tiesvedībā par tāda privāttiesiska līguma izpildi, ar kuru vienai pusei ir uzlikts pienākums piegādāt produktu, kas atbilst valsts standartam, ar kuru tiek transponēts šis saskaņotais standarts, ne attiecībā uz būvizstrādājuma atbilstības līguma noteiktajām specifiskajām noteikšanas veidu, ne attiecībā uz brīdi, kurā šāda būvizstrādājuma atbilstība ir jānosaka;